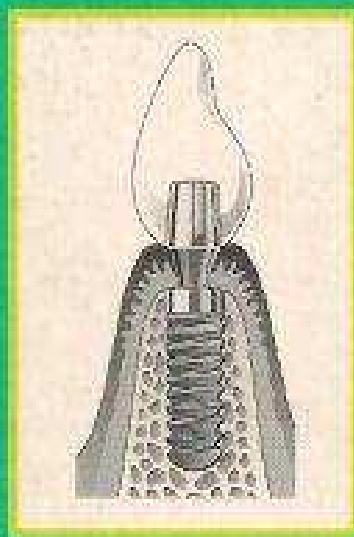

Brandt
Wprowadzenie
do
implantologii

Wydanie I polskie
pod redakcją Leszka Krysta

Urban & Partner

Hans H. Brandt

Wprowadzenie do implantologii

(176 rycin, 10 tabel)

Wydanie I polskie pod redakcją
Leszka Krysta

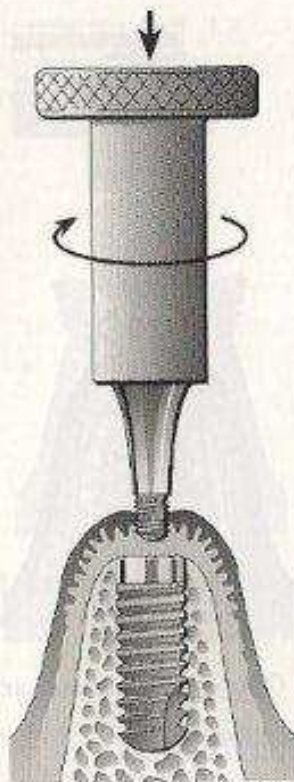
Wydawnictwo Medyczne Urban & Partner
Wrocław 1998

Hans H. Brandt

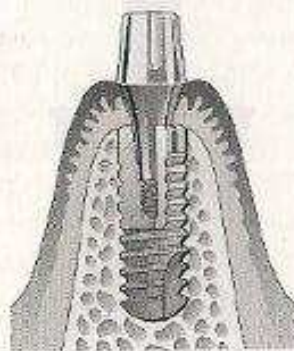
Einführung in die Implantologie

Mit 176 Abbildungen
und 10 Tabellen

Urban & Schwarzenberg
München–Wien–Baltimore

Ryc. 6.18. Przykręcanie filaru dla nadbudowy.

Ryc. 6.19. Implant wraz z nadbudową.

w komorze chłodzącej; po przykręceniu filar rozgrzewa się stopniowo do temperatury ciała i rozszerza tak, aby między nim a implantem powstało połączenie szczelne bakteryjnie i nie ulegające rotacji (ryc. 6.19).

Dalsze postępowanie protetyczne opisano w rozdz. 8.2.5, 8.3.5, 8.4.5.

6.5.2. Implanty Apaceram[®]-PTH (kod A2702) i Apaceram[®] dwufazowe (kod A2701)

Są to implanty tytanowe cylindryczne pokryte warstwą hydroksyapatytu o długości 9–15 mm i średnicy 4 lub 5 mm.

Łoże wymaga ręcznego gwintowania. Gojenie może być podśluzówkowe lub poddziąsłowe. Implanty te, pochodzące z Japonii, są używane w Niemczech dopiero od kilku lat. Do systemu należy też element amortyzujący suprastruktury. Omawiane implanty nadają się do implantacji odroczonej we wszystkich klasach wskazań. Podczas gdy RUDELT opisuje tylko pozytywne rezultaty po zastosowaniu tych implantów, LUCKENBACH wraz ze wsp. mówi o niewspółmiernie dużej liczbie niepowodzeń.

Ktośby może się wraził kapiuszkę!

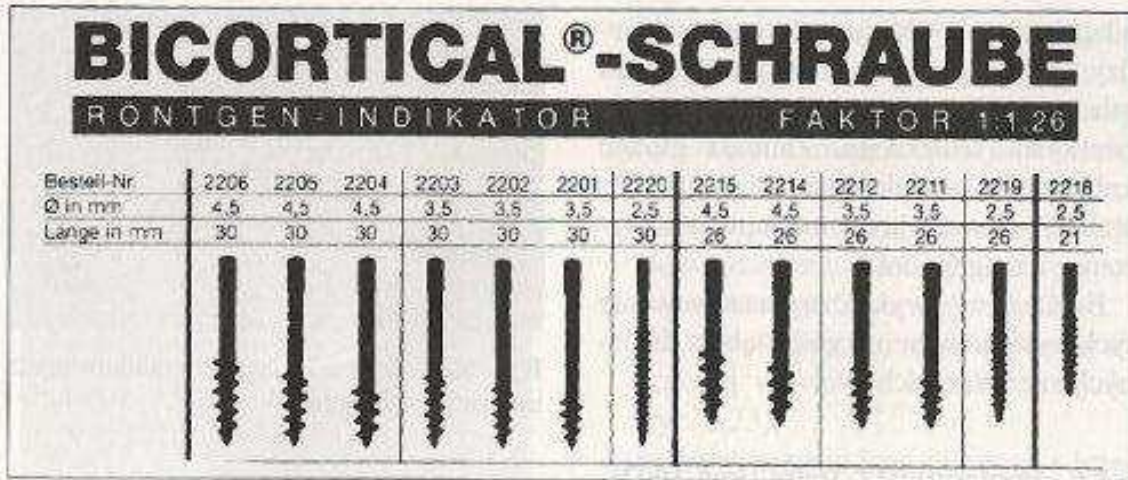
6.5.3. Implanty Bi-Valente Sigma-Zirkonium (kod A0502)

Są to porcelanowe implanty wytłaczane z proszku cyrkonium, pochodzące ze Szwajcarii. Stosowane od 1982 roku. Do ich powstania przyczynił się SANDHAUS, pionier implantologii stomatologicznej.

6.5.4. Implanty śrubowe bikortykałne (kod A2101)

W 1973 roku GARBACCIO stworzył prototyp samotnącej śruby bikortykałnej, którą później udoskonalił (ryc. 6.20).

Jest to jednoczasowy implant natychmiastowy lub odroczonej z tytanu, stosowany we wszystkich klasach wskazań.

Ryc. 6.20. Śruby bikortyczne na zdjęciu rentgenowskim.

Implanty te, o długości 21–30 mm i średnicy gwintu 2,5–4,5 mm, wykorzystują kość w całym jej wymiarze pionowym, od grzebienia do zbitej blaszki zewnętrznej. Najbardziej nadają się do wszczepów w *regio interforaminalis* żuchwy, w *okolicy czołowej szczęki* i *okolicy „tuber”*, gdzie można je wykorzystać jako filary pojedynczych koron lub mostów. Bikortyczne zakotwiczenie zapewnia wysoką stabilność pierwotną.

Instrumentarium oraz oprzyrządowanie techniczne są proste i mało kosztowne. Do preparacji wystarczą wiertło pilotowe i frez Twist-Drilla, a do przyśrubowania tylko dwa instrumenty ręczne. Przy implantacjach odroczonej można natychmiast przystąpić do wykonywania protezy, ponieważ implant może być już całkowicie obciążony w dwa tygodnie *post insertionem*. ← 2 sekundy!

6.5.5. Implanty Biolox® (kod A020202 i A020304)

Biolox jest materiałem składającym się w 99,7% z polikrystalicznego tlenku glinu. Zalety i wady tego materiału zostały opisane w rozdz. 3.4. Pierwsze powstały

implanty o kształtach ćwieku i kotwicy; przedstawili je MUTSCHLEKNAUS i DORRE w latach 1977–1978 (jednoczasowe implanty odroczone).

W późniejszym czasie powstały dwuczaskowe śruby Biolox® (1982), śruba poliwalentna MUNCHA (1983) (zob. też rozdz. 6.4), implant natychmiastowy TUBINGEN SCHULTZEGO (Frialit®-1), a także dwuczaskowe uniwersalne implanty śrubowe BRINKMANN (1985–1989), o średnicy 5 mm i długości 4, 17, 20 mm. W połączeniu z odpowiednimi elementami do nadbudowy wykorzystuje się je – jako implanty natychmiastowe lub odroczone – głównie do uzupełniania pojedynczych braków. Można też wykorzystać je jako filary uzupełnienia resztkowego i bezzębia, w formie kładek lub podpórek do łączników.

Dążąc do uwolnienia tego systemu, BRINKMANN i PUTENAT wymyślili system **kulkowy**, w którym śruby uniwersalne umieszcza się najczęściej w okolicy kłów. Po okresie gojenia, trwającym 3–4 miesiące, przymocowuje się do nich nadbudowę kulkową z Bioloxu. Na wewnętrznej stronie protezy całkowitej znajduje się w odpowiednich miejscach pierścieni